

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, στην αφορώσα κρατική ενίσχυση υπόθεση C 2/2003 (ex NN 22/2002) για τα υπέρ της TV2/Danmark μέτρα της Δανίας, καθόσον αφορά το μέρος της απόφασης που δέχεται ότι η ενίσχυση συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:*

Η Επιτροπή ενέκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση την ενίσχυση που χορηγήθηκε κατά τα έτη 1995 έως 2002 στην TV2/DANMARK υπό την μορφή πόρων από τέλη τηλεόρασης και ορισμένων άλλων μέτρων, ως συνάδουσα προς την κοινή αγορά, με εξαίρεση ποσό 628,2 εκατομμυρίων δανικών κορόνων που, κατά την Επιτροπή, συνιστά παράνομη κρατική ενίσχυση και του οποίου την επιστροφή το Βασίλειο της Δανίας υποχρεούται να ζητήσει από την TV 2/DANMARK A/S. Η προσφεύγουσα ζητεί να ακυρωθεί το μέρος της απόφασης όπου η Επιτροπή δέχεται ότι η ενίσχυση συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση σε συνάρτηση με τον έλεγχο του αν τα κοινής ωφελείας καθήκοντα της TV 2/DANMARK A/S καθορίζονται με επαρκή ακρίβεια, εφόσον αναγνώρισε ότι όλα τα προγράμματα της TV 2/DANMARK A/S συνιστούν σε όλη τους την έκταση δραστηριότητες κοινής ωφελείας. Αυτό ακριβώς το γεγονός καθιστά δύσκολο να ελεγχθεί αν το Δανικό Δημόσιο τήρησε και θα εξακολουθεί να τηρεί τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού, ιδίως το άρθρο 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 86, παράγραφος 2.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η μέθοδος εκτίμησης της Επιτροπής περί του αν η διαπιστωθείσα ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ πάσχει, διότι η μέθοδος αυτή δεν λαμβάνει υπόψη την ύπαρξη έμμεσης (οριζόντιας) ενισχύσεως (σταυροειδούς επιδοτήσεως) κατά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ,

- εφόσον μια περιορίζουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της TV 2/DANMARK A/S στην αγορά για προσφορά τηλεοπτικών διαφημίσεων δεν είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων κοινής ωφελείας της TV 2/DANMARK A/S κατ' εφαρμογήν του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ και ως εκ τούτου το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ ισχύει απεριορίστως σε σχέση με τη συμπεριφορά της TV 2/DANMARK A/S στις αγορές εμπορικού χαρακτήρα,

- η Επιτροπή εκτίμησε μόνον αν ενδεχόμενη υπεραντιστάμιση εκ μέρους του Δημοσίου (η άμεση κάθετη και απαγορευθείσα κρατική ενίσχυση) εφαρμόστηκε για να ενισχυθούν οι εμπορικές δραστηριότητες και όχι αν ο εκ μέρους του Δημοσίου συμψηφισμός (η άμεση κάθετη και εγκριθείσα ενίσχυση) εφαρμόστηκε για να επιτευχθεί οικονομικό πλεονέκτημα εντός του πλαισίου εμπορικών δραστηριοτήτων, το οποίο συνιστά στρέβλωση του ανταγωνισμού,

- το εφαρμοσθέν από την Επιτροπή τεστ «stand alone» δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένω, διότι στηρίζεται σε μια σύγκριση των εξόδων των ανταγωνιστών της TV 2/DANMARK A/S (αντί των ιδίων εξόδων της TV 2/DANMARK A/S) με τα έσοδα της TV 2/DANMARK A/S από τις εμπορικές της δραστηριότητες και επομένως αγνοεί ενδεχόμενες διαφορές από απόψεως αποδοτικότητας, με τη συνέπεια ότι η μέθοδος αυτή δεν αποκαλύπτει πλήρως κατά πόσον μέσω σταυροειδούς επιδοτήσεως επιτεύχθηκε οικονομικό πλεονέκτημα από τις εμπορικές δραστηριότητες της TV 2/DANMARK A/S που στρεβλώνει τον ανταγωνισμό,
- το τεστ τιμών της Επιτροπής δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εν προκειμένω.

**Προσφυγή της TV Danmark A/S και της Kanal 5 Denmark Ltd. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004**

(Υπόθεση T-336/04)

(2004/C 262/95)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες TV Danmark A/S, Κοπεγχάγη, Δανία, και Kanal 5 Denmark Ltd., Hounslow, Ηνωμένο Βασίλειο, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους D. Vandermeersch, K. Karl και H. Peytz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Αυγούστου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης C 2/03 της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με την κρατική χρηματοδότηση του δανικού δημοσίου τηλεοπτικού σταθμού TV2/Danmark μέσω τελών αδειας και άλλων μέτρων, κατά το μέτρο που η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η χορηγηθείσα στον TV2/Danmark ενίσχυση μεταξύ 1995 και 2002, υπό τη μορφή πόρων σχετικών με τα τέλη αδειας και άλλων μέτρων που μνημονεύονται στην απόφαση, είναι συμβατή με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:*

Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι, μεταξύ 1995 και 2002, ο δανικός τηλεοπτικός σταθμός TV2/DANMARK έλαβε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Η Επιτροπή συνήγαγε ότι η ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, εκτός από το ποσό των 628,2 εκατομμυρίων δανικών κορώνων (DKK) που χορηγήθηκε επιπλέον και πρέπει να επιστραφεί από τον TV 2/DANMARK A/S.

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως, κατά το μέτρο που ανέφερε ότι ένα μέρος της ενίσχυσεως είναι συμβατό με την κοινή αγορά. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή, θεσπίζοντας το τμήμα αυτό της ως άνω αποφάσεως, παρέβη τα άρθρα 86, παράγραφος 2, 87 και 88 ΕΚ, καθώς και το Πρωτόκολλο που προσαρτάται στη συνθήκη ΕΚ για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ, καθόσον, αφού διαπίστωσε ότι η ενίσχυση ήταν νέα ενίσχυση, θεώρησε παρά ταύτα ότι η ενίσχυση (εξαιρουμένου του ποσού που χορηγήθηκε επιπλέον) ήταν συμβατή με την κοινή αγορά, ενώ έπρεπε να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας της ενίσχυσεως στο σύνολό της, λόγω μη κοινοποιήσεως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 86, παράγραφος 2, 87 και 88 ΕΚ και το πρωτόκολλο, καθόσον θεώρησε ότι όλες οι δαπάνες του TV2 σχετίζονται με υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας και μπορούσαν, ως εκ τούτου, να χρηματοδοτηθούν από το κράτος, παρά την έλλειψη αρκούντως ακριβούς ορισμού των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας του TV2. Επίσης, η Επιτροπή παρέβη τα εν λόγω άρθρα, καθόσον ενέκρινε την κρατική ενίσχυση βάσει του κριτηρίου που συνίσταται στην εξέταση του αν ο TV2 επεδίωξε να «μεγιστοποιήσει τα έσοδα» και μετέδωσε στις προσφεύγουσες το βάρος της αποδείξεως. Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία ο TV2 συναγωνιζόταν έναν μεμονωμένο και ικανό επιχειρηματία προσφέροντας υπηρεσίες σε χαμηλότερο κόστος.

Επίσης, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ και το πρωτόκολλο, καθόσον ενέκρινε την ενίσχυση παρά τις αμφιβολίες της όσον αφορά την τιμολογιακή πολιτική του TV2 και το επίπεδο τιμών στη Δανία. Περαιτέρω, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, καθόσον δεν εξέτασε αν τα καθαρά έξοδα του TV2 ήταν ανάλογα προς τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας και καθόσον δέχθηκε την απουσία οποιουδήποτε δημοσίου ελέγχου στη Δανία ή, επικουρικό, επαρκούς ελέγχου όσον αφορά την εκ μέρους του TV2 εκπλήρωση της αποστολής του ως δημόσιας υπηρεσίας.

### **Προσφυγή της Centro Europa 7 srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Αυγούστου 2004**

(Υπόθεση T-338/04)

(2004/C 262/96)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Centro Europa 7 srl, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Vittorio Ripa di Meana και Roberto Mastroianni, άσκησε στις 11 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί θέσεως στο αρχείο της καταγγελίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 18

Οκτωβρίου 2001, η οποία της κοινοποιήθηκε με έγγραφο του διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού Menshing, της 4ης Ιουνίου 2004, που της απεστάλη με τηλεομοιοτύπημα της 9ης Ιουνίου 2004, αριθ. D (2004)/471,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:*

Στην παρούσα υπόθεση, η προσφεύγουσα έλαβε μέρος, τον Ιούλιο του 1999, στον διαγωνισμό που προκηρύχθηκε στην Ιταλία για τη χορήγηση αδειών ιδιωτικής τηλεοπτικής μεταδόσεως σε εθνικό επίπεδο, μέσω αναλογικών χειρσαίων συχνοτήτων, στο πλαίσιο του οποίου της χορηγήθηκε άδεια για τηλεοπτική μετάδοση χωρίς κωδικοποίηση, εξαετούς διάρκειας, με δυνατότητα ανανεώσεως για έξι επιπλέον έτη. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν έχει έως σήμερα ξεκινήσει την τηλεοπτική αυτή δραστηριότητα, καθόσον δεν της έχουν παραχωρηθεί οι συχνότητες που δικαιούτο να χρησιμοποιεί δυνάμει της χορηγηθείσας άδειας. Πράγματι, η πλήρης υλοποίηση του εθνικού προγράμματος περί συχνοτήτων, η οποία θα καθιστούσε δυνατή την ικανοποίηση των νομίμων προσδοκιών της, δεν έχει επιτευχθεί διότι, βάσει της ισχύουσας ιταλικής νομοθεσίας, τις συχνότητες χρησιμοποιούν τηλεοπτικοί φορείς οι οποίοι, μολονότι δεν έχουν αποκτήσει άδεια, εξακολουθούν να εκπέμπουν δυνάμει του «μεταβατικού καθεστώτος» του νόμου 249 του 1997. Κατά συνέπεια, η συνέχιση της δραστηριότητας του τρίτου σταθμού του ομίλου Mediaset (Retequattro) δεν επέτρεψε την ελευθέρωση των συχνοτήτων που απαιτούνταν προκειμένου να είναι η προσφεύγουσα σε θέση να αρχίσει τις μεταδόσεις, όπως όφειλε μετά την απόκτηση της σχετικής άδειας.

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο της καταγγελίας που υπέβαλε για τις στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό, τις οποίες συνεπάγεται η ως άνω κατάσταση, καθώς και κατά της αποφάσεως περί απορριψεως της αιτήσεώς της προς την Επιτροπή για παρέμβαση, κατ' εφαρμογήν το άρθρου 86, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΚ, καθώς πρόκειται για μέτρα που ελήφθησαν υπέρ επιχειρήσεως (RTI) στην οποία η ιταλική νομοθεσία έχει χορηγήσει ειδικό δικαίωμα.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει ισχυρισμούς περί παραβάσεως των άρθρων 82 και 86 της συνθήκης, καθώς και περί παραβιάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον η καθού:

— δεν προέβη σε επιμελή εξέταση της επίμαχης καταγγελίας, καθώς δεν απάντησε στην κύρια αίτηση περί διακρίσεως εις βάρος της προσφεύγουσας ως προς την πρόσβαση στην αγορά των τηλεοπτικών εκπομπών,

— εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς να λάβει υπόψη ότι τα ληφθέντα ή παραληφθέντα από τις ιταλικές αρχές μέτρα, λόγω των οποίων αποκλείσθηκε η Centro Europa 7 από την αγορά των τηλεοπτικών εκπομπών, ενίσχυσαν τη δεσπόζουσα θέση του φορέα RTI,

— δεν έλαβε υπόψη τις συνέπειες της ενάρξεως ισχύος του νόμου 112 του 2004 επί της θέσεως της προσφεύγουσας. Επί του σημείου αυτού, η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων.